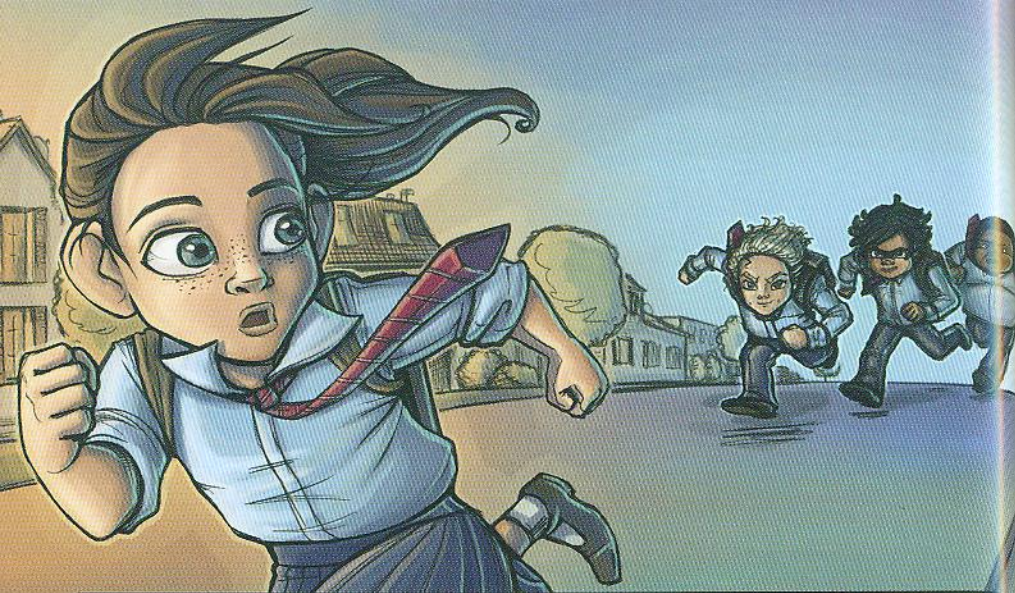

— Ну ж бо! Ти можеш хутчіше!

— Поквапся-но, капловуха!
— Зараз ми тебе спіймаємо!

Ліза мчала щодуху. Вона знала, що не встигне дістатися бабусиного будинку. Але якщо вийде добігти хоча б до бібліотеки, то вона буде в безпеці. Там вони її не займатимуть.

Дівчинка опустила голову й чимдуж чкурнула вперед, аж поки в грудях не запекло, а ноги не заніміли.

Лишилося зовсім трошки.

І раптом сталося те, чого статися не мало. Ліза зашпорталась і гепнула на землю.

Білявчик Роберт — головний із-поміж її переслідувачів — похитав головою:

— Е-е-е, так ти літати ніколи не навчишся.

— Хоча з такими вухами давно б уже злетіла! — вишкірився Нік.

— Твій татко хіба слон якийсь?! — розреготався у них за спиною Макс.

— Але ти не сумуй, — вдавано заспокійливо промовив Роберт, а відтак схопив дівчинку за вуха й потягнув. — Зараз ми тебе навчимо літати!

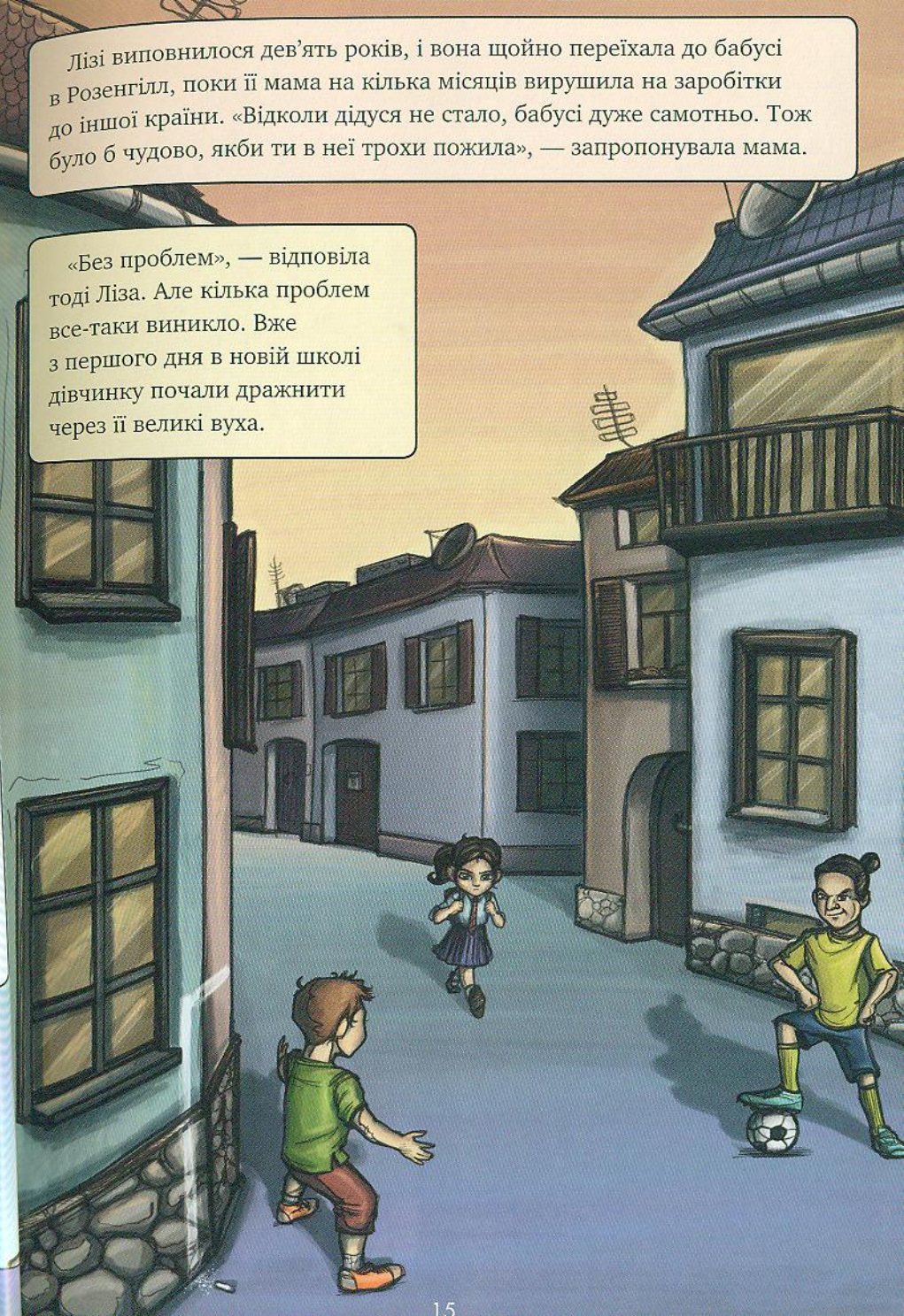

Аж раптом із бібліотеки пролунав розлючений голос:
— Ви що робите?! От кляті халамидники!

На сходах з'явилася бабусина сестра Кароліна. Хлопці миттю кинулися врозтіч, аби жінка їх не впіймала.
— Тікайте, тікайте, боягузи нещасні! — прокричала вона їм услід і обернулася до Лізи.

— Я зараз дізнаюся, де живуть ці негідники, і піду все розповім їхнім батькам.
— Ні, будь ласка, не треба! — попросила Ліза. — Так ще гірше буде.

Лізі виповнилося дев'ять років, і вона щойно переїхала до бабусі в Розенгілл, поки її мама на кілька місяців вирушила на заробітки до іншої країни. «Відколи дідуса не стало, бабусі дуже самотньо. Тож було б чудово, якби ти в неї трохи пожила», — запропонувала мама.

«Без проблем», — відповіла тоді Ліза. Але кілька проблем все-таки виникло. Вже з першого дня в новій школі дівчинку почали дразнити через її великі вуха.

Увечері, чистячи зуби, вона поглянула на себе у дзеркало.

— Звісно, ці слонячі вуха все псують, — зітхнула Ліза і сплюнула зубну пасту.

Вона побажала бабусі доброї ночі й лягла у ліжко — як завжди, міцно притискаючи вуха долонями. Ліза була впевнена, що якщо вона часто і довго триматиме їх так, одного дня її вуха перестануть стирчати.

Але, на жаль, цей трюк із притисканням вух геть не працював. І щоранку, дивлячись у дзеркало, Ліза так само споглядала свої величезні вушиська.

Розділ 2

